

Tanévnyitó totemoszlop- és emléktábla-avatással

Tucatnyi '56-os kanadai erdőmérnök volt jelen a Józsa László sárga cédrusból faragta totemoszlop avatónapságán, melyet Faragó Sándor rektor nyitott meg. A Vancouver–Sopron Alumni ajándéknál látható különböző korú laza-cok – mint azt az alkotó avatóbeszédében mondotta – életritmusa hasonlít az '56-ban elvándorolt, majd most visszatért erdészekéhez. Életük alkonyán visszatérnek a szülőhelyre. Párhuzamot vont a kanadai őslakó indiánok által oly sok helyen emelt totemoszlop- és a magyarok kopjafaállításának lelki indíttatása között.

Grátzer Miklós ünnepi beszédében is jelentős mementónak nevezte ajándékukat, melynek látványa egybecseng a botanikus kertben fellelhető többi – a közös múltat idéző – alkotással.

Hasonló érzéseket kelt a rektori épület aulájában elhelyezett bronz tábla, melyet Új-Fundlandon készítettek Ötvös Imre és Rétfalvi László kollégánk aktív közreműködésével. Náblik András dékán köszöntötte az avatóünnepségen megjelenteket. A táblán látható, egymásba simuló kanadai juhar és a magyar tölgylevelek az egyes kint diplomát kapott évfolyamok levélbe vésett évszámai s végül a körfelirat: „SELMEC–SOPRON–VANCOUVER három város, két alma mater, egy szív”. Újabb maradandó emlék a múlttól a jövőnek. Grátzer Miklós táblaavató beszédének végén Mécsek László Kóborló elődöm című verséből idézett:

*„Lebettünk szétvágva harmincbét batárba,
s bordbattuk a tudást idegen országba,
csak a baza álljon ragyogón kútárva
új batárok felett minden égi tájra.*

*Vonaton, repülön széjjel szalad minden,
csak Alma Materünk maradjon meg hitben,
megújult szívekben megújulhat minden,
szegény magyarokat segítse az Isten.”*

Az ünnepség végén a jelenlévők elénekelték az erdészhimnusz teljes szövegét. Megrendítő volt látni a messziről hazautazott kollégák meghatottságát, az ének kiváltotta emlékezés megnyilvánulásait. Lakatos Ferenc halottainkra emlékezett.

A tiszteletdiplomákat Náblik András dékán fogadta a szenátusi teremben.

Délután nyilvános kari tanácsülés keretében került sor az ünnepélyes tanévnyitóra.

Faragó Sándor rektor ünnepi köszöntőjét Náblik András dékán ünnepi beszéde követte, ebből ragadunk ki néhány gondolatot:

[...] „Az 1848-49-es forradalomban és szabadságharcban a magyar diákok tevékenyen részt vettek. Deák Ferenc színre lépése, a kiegyezés előszele tette lehetővé 1866-tól az erdészetben a magyar nyelvű oktatás bevezetését. Az első világháború és az azt követő trianoni döntés következtében az időközben főiskolává minősített intézmény Selmecbányát kényszerűen elhagyva Sopronba költözött. Döntően a Selmecről befogadott hallgatók fegyveres ellenállásának köszönhető, hogy az 1921-es népszavazáskor Sopron magyar város maradt.”

A megjelent kanadai aranydiplomákat külön kiemelte:

„...Oktattak, segítettek, ahol tudtak, többek között díjakat, alapítványokat is létrehozta legjobb hallgatóink jutalmazására, Botanikus Kertünk ápolására. Hogy most mégis külön köszönetet mondok négyüknek, annak oka, hogy az elmúlt hetekben, hónapokban a Roller Kálmán Ösztöndíj előkészítése és a kanadai kollégáink által adományozott, délelőtt felavatott két alkotás létrehozása kapcsán rengeteg segítséget kaptunk tőlük. Köszönöm tehát Grátzer Miklósnak, Baraskó Jánosnak, Józsa Lászlónak és Ötvös Imrénének mindazt, amit az Erdőmérnöki Karért tettek, rajtuk ke-

resztül pedig az egész kanadai magyar erdőmérnök-közösségnek.”

Az előttünk álló tanévről néhány fontos számadatot tudhattunk meg:

„Az oktatás feltételei adottak, beleértve az itt megjelent, beiratkozott hallgatókat is. A 2011/2012-es tanévben erdőmérnöki osztatlan mesterszakon 73, környezetmérnöki alapszakon 13, környezettan alapszakon 15, természetvédelmi mérnöki alapszakon 18, a vadgazdamérnöki alapszak nappali tagozatán 27, levelező tagozaton 21 hallgató kezdi meg tanulmányait. Karunkon már öt szakon folyik mesterképzés. Ebben a tanévben a természetvédelmi mérnöki mesterszak nappali tagozatán 7, levelező tagozaton 13, vadgazdamérnöki mesterszak levelező tagozatán 8 fő, környezetmérnöki mesterszak levelező tagozatán 11 fő kezdi meg tanulmányait.”

Prof. dr. Németh Tamásnak, az MTA főtitkárának a Nyugat-magyarországi Egyetem Szenátusa tiszteletbeli egyetemi doktori „doctor honoris causa” címet adományozott.

Ezt követően *Seregi János*, a NFB Zrt. ügyvezető igazgatója a megszokottól eltérő, újszerű gondolatokkal köszöntötte az elsőveveseket:

romban édesapám egy beszélgetésünk alkalmával a következőket mondta:

„Kisfiam, én a vállamat tudom neked felajánlani. Tanítással megteremttem annak lehetőségét, hogy arra felállva eljuss oda, ahová szeretnél. Ha ezen lehetőséggel élsz, akkor én már boldog apa leszek.”

Akkor csak értettem, mai fejjel megértettem a szavak jelentőségét. A bölcsességét és tudását ajánlotta fel nekem.

Miért is mondtam ezt el Önöknek?

Tudást és bölcsességet fognak kapni e falak között, tisztelt Hallgatók, olyan diploma birtokába jutnak – remélhetőleg – tanulmányaik befejeztével, amit a következővel lehet a legjobban szemléltetni:

A munkájuk során a múltra támaszkodva teremtik meg a jövőt. Tanulmányaik alatt ezt mindig tartsák szem előtt!

Tanulásukat kísérelje alázat, kitartás és szorgalom! Higgyék el, megéri, mert egy-egy jó vagy rossz döntésükkel évtizedekre meghatározhatják nemcsak a természet jövőjét, de azon keresztül akár gyermekeink jövőjét is.

Fogadják meg Albert Einstein gondolatát:

„Tanulj a tegnaptól, élj a mának és reménykedj a holnapban, legfontosabb azonban, hogy ne hagyd abba a kérdéskört.”

A totemoszlop-készítő Józsa László átveszi aranydiplomáját

Tisztelt Jubilálók!

Nehéz erről a helyről bármit mondani Önöknek, különösen a Kanadában végzetteknek. Frázisoknak tűnhetnek. Egyet tehetek a gratuláción kívül, megköszönöm, hogy öregbítettek hazánk hírnevét, és minden körülmények közt megmaradtak magyarnak.

Ahogy Tamási Áron is mondta:

„az ember a szíve mélyén örökké odavaló, ahol született.”

Ezután került sor az egyetemi emlékérem, valamint a rubin-, vas-, gyémánt-, arany-tiszteletdiplomák, majd a hallgatói teljesítmények elismeréseként az újonnan alapított Roller Kálmán-, valamint a Grátzer Miklós- és a Köztársasági Ösztöndíjak átadására.

„Pro Silvicultura Natura et Venatoria” Kari dísztört kapott *Grátzer Miklós* professzor.

Nagy Dániel címzetes egyetemi docensi címet érdemelt ki.

Az első évfolyamos hallgatók eskütételével és egyetemi polgárrá fogadásával ért véget a nyilvános kari tanácsülés.

Szöveg és kép: **Pápai Gábor**

Náblík dékán úr megtisztelő felkéréskor – hogy köszöntsem önöket – elgondolkodtam, miről is beszéljek. Beszélhetnék száraz számokról, közjólétről, a vadgazdálkodás MFB-szabályozásáról. Végül úgy döntöttem, beszéljek jövőbeni munkájukról, ami tiszteletre méltó, és amiért köszönet jár. Köszönet, hogy védeni és gyarapítani fogják Magyarország „tüdejét”.

Elmélkedésem közben egy személyes élmény jutott eszembe, engedjék meg, hogy ezzel kezdjem. Hallgató ko-